

5. szám.

Jun. 1-én 1861.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képpel ellátva.
Előfizetési ár : Évharadra, azaz máj.—aug. hóra **2 ft. 10 kr.** vagy máj.—dec. 8 hó
4 ft. 20 kr. uj pénzben. — Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvárúsnál — **Kiadó-
 hivatal :** Pest egyetem-utca 4-dik szám.

IX. kötet.

KUTYA BAJ MÁR.

Kutyabaj már! Rendben vagyunk,
 Minden el van igazítva:
 Magyar urak összejöttek:
 Kilármázták magukat jól;
 Derék, bátor journalisták
 Nekik estek ottan Bécsben,
 Megezáfoltak minden ígét; —
 Ezek le vannak tromfolva!
 Hazamennek, megpihennek,
 Átlátják, hogy *nincs igazuk*,
 S nem lesz többet semmi panasza:
 A brochurök rendbe hozták:
 Kutyabaj már!

Kutyabaj már! Kitalálták:
 Hogyan kell *adót beszélni?*
 Lesz már most *pénz*, mint a polyva,
 Lesz már *hittel*, annyi, hogy sok!
 Soha sem akad meg többet
 Ezentul a financia.
 A fölséges miniszter ur
 Meghagyja, hogy ennyi pénz kell!
 S Magyarország kiteremti.
 Hiszen *van itt*, csak kérni kell.
 Feneketlen a mi cassánk;

Ne búsuljon miniszter úr:
 Tessék, mint a magábólól!
 Kutyabaj már!

Kutyabaj már! Elfordult már?
 A *külföld* a magyar ügytől.
 Nincs már többé *sympathia*:
 A duzzogó szytyta fajhoz.
 Lord Russel a parlamentben
 Azt mondta, hogy *semmit sem mond*.
 Ez már aztán csak *világos*.
 Napoleont nem érdeklí
 Most Syrián kívül semmi.
 Maradhat a magyar „*sírja*”
 Azt mondja a *Moniteur* is:
 Jobb már nekik, ha meghalnak.
 Kutyabaj már!

Kutyabaj már! Ez idénre
 Nem lesz semmi *harczháboru*.
 Garibaldi krumplit ültet
 Kossúth együtt kapál vele,
 Otthagytá a *bankó pörét*,
 Szétereszté a *légiót*.

A keleti kérdést megint
Acták közé visszatették,
„Megnyugtatták“ a lengyelt is . . .
. . . . Mostan van a legszebb idő

Egy kis jó friss államcsinyre.
S akkor újra „gazdálkodunk!“
Kutya baj már!*)

K—s M—n.

A RÉGI TÖRÖK URALOM IDEJÉBŐL .

VI. Kucsuk Murder passa által kiadott szabadság-levele Szénássy mesternek, a rablók és mordály-égetők főharámbasájának.

Alul is czifrán megírott én Kucsuk Murder passa, az én uramnak, az kegyelmess padissának kegyetlen szolgálja, három lófarku passa, embernyaknagyhamarlevágató passa, botgyorsanosztogató passa, pénzsörnyenbehajtó passa, rabszolgátszíjrafűző passa, semmisírásrívásranemhallgató passa adom tudtára mindeneknek, a hogy illik, uraknak és parasztoznak, okosoknak és bolondaknak, magyaroknak és tótoknak, hogy ezen mü Levelünk hordozója Szénássy Gyömbér mester, a mü meghagyatásunknál fogva ő és egy ezer kétszáz czinkos társai mü általunk megbizattattak, hogy az gonosz indulatu magyar földet megzabolázzák, a kevélyeknek házait felgyujtogassák, a vakmerően beszélőket meglövöldözzék, s a föld népe között idvösséges ijedelmet tartsanak fenn, a hogy illik; annál fogva tudgyátok meg, ti kutyahitü pogányok, hogy Szénássy Gyömbér mester és az ő faczér disponibilis czinkosai az én passai oltalmam és felügyelem alatt állanak. Minthogy pedig már megtörtént az a gyalázatos istentelenség, hogy ti gyalázatos emberek egy ilyen tisztességes, szolgálatomban levő utonállót, mivelhogy egy magatokfajta embert meglött, azonnal megfogdostatok, s ötöt még két hónapi fogsággal terhelni próbáltátok; annak okáért erősen meghagyom ti néktek, hogy valahol még ilyen szabadalmazott mordályégetővel léssen dolgotok: avagy ha lovaitokat elhajtáná, vagy házaitokat felgyujtaná,

avagy benneteket meglövöldözni érdemesnek találná, azt semmiképen bántani ne próbáljátok; sem egy ujjal is hozzá ne nyúljatok, sem pedig azt a ti ringyrongy biráitok elé állítani ne merészeljete; hanem ha már valami nagyot vétett, alázatosan meginstáljátok, hogy jöjjön fel ide Budára hozzám, magát bejelenteni és bűnét előadni, mellé is pedig kíséretet ne adjatok, hogy e miatt a munkától senkit el ne fogjatok. A ki is, ha olyan bolond lesz, hogy hozzám feljön, bűnét bejelenteni, én majd olyan okos leszek, hogy elébb megvizsgálom, valjon nem ti voltatok-e annak is az okai? és ha úgy találom, akkor titeket majd jól megbüntetlek, hogy miért szolgáltattatok alkalmat egy embernek a vétkezésre? ha pedig csakugyan nektek volna igazatok, a mit előre sem teszek fel, akkor majd nekem lesz rá gondom, hogy azt az embert másfelé küldjem el.

Tehát ehez tartsátok magatokat.

Ha zsványt, vagy gyilkost, vagy gyujtogatót, bujtogatót kaptok, azt elébb megvizsgáljátok, ha nem az én emberem-e? mert bizony botba futtok különben.

Vigyázzatok és imádkozzatok, azt mondja az Alkoran, s én hozzá teszem, hogy „dolgozzatok és fizessetek.“

Kelt Budán, 1561 évben

írta haragjában

Kucsuk Murder passa. (Stempli helye!)

Borkorcsolyák.

= A múlt tizedben egy német tollnok-njoncz valamely Lord cselédsége közt lévő Tombuctu-i szerezestől azt kérdezé:

— Van-e önnek honossági bizonyítványa?

= — Elmegyek M. . . grófhoz, mondá ennek nyo-

morban tengődő collegá-ja, legalább 10 pengőre számot tartok, hisz már régen nem látott engem.

— Hát 10 pengőibe kerül a grófnak, kérdezé a szükölködőnek pajtása, valahányszor rád tekint? — Furcsa visszontlátási feltétel!

*) Figyelmissé teszem azt az ösmeretlen becsületes embert, a ki ezt a verset denunciálni akarja, hogy „kutya baj van“ nem azt teszi, hogy „man hat die Hundekrankheit“ hanem azt, hogy „jetzt szán mer Kreutzfidel!“

A RÉMES KOPOGÁS ÉJFÉL UTÁN.

Borzasztó történet.

Az esztergami dragonádok olvasásával aludtam el, persze aztán folytatásul mindjárt az- zal álmodtam, hogy az én szo- bám is tele volt katonával, mellém feküdtek az ágyba, könyveimbe törülték a csiz- máikat, barometrumomból pi- paszárt csináltak, kanári ma- daraimat megsütötték libape- csenyének, kaktuszaimat meg- öntötték salátának, s még a meleg ágyaimba is belefeküd- tek, pedig azok csak uborká- nak valók.

Egyszer csak kopogtatnak a külső ajtón. Fölébredek, való- ban kopogtatnak. Meghúszom az óra ütőjét, éjfél után egyet üt. No már itt vannak! ez vi- lágos.

— Mingyárt, mingyárt! csak csizmát húzok.

Azaz, hogy — várhatnak én tőlem az urak, mig kinyitom az ajtót. Azért sem sietek.

Akopogás ismétlődik.

— No no, csak legyenek türelemmel. Most kelek az ágyból; micsoda? Ejnye be türelmet- lenek! az embernek a csizmáját sem engedik felhúzni.

Fél csizmában, fél papucsban ugrom az ajtóhoz.

— Ki az? mit akar?

Semmi válasz, csak a kopogtatás ujul meg.

Én összeszedém hazafiui rendületlenségemet, az álom kiment már a szememből.

— Uraim. Én kinyilatkoztatam önök előtt, hogy ez erőszakoskodást törvénytelennek találom! Kiváltképen éjszaka. Hiszen jönnének nap- pal; (akkor sem ereszteném be). Az én házam nem korcsma, az én házam Salva guardia; min- den szabad polgárnak tiszteletre méltó a saját tüzhelye, s én itt sajátomon vagyok.

Ujra kopogtattak.

— Hogy még adómat nem fizettem le? az igaz. De ne gondolják önök, mintha ezért tenném, mert rossz fizető vagyok. Igen is, mihelyt

alkotmányos úton ki lesz ram vetve az adó, azonnal sietek azt a legnagyobb készséggel le- róni, de addig nem uraim, nem, egy fillért sem? inkább hagyom magamat házamból kiüzetni, in- kább hagyom birtokomat elpusztulni, de az al- kotmányt megsérteni nem fogom. Uraim az 1848-ik törvényczikk, nem különben az 1825-ki országgyűlés aktái és a pragmatica sanctio, ...

Még jobban kopogtatnak.

— Már most csak azért sem nyitom ki. Ha önök megvetik a törvényeket, én önöket törvé- nyen kívül állóknak tekintem, s a szerint fogok eljárni; én felelőssé teszem önöket mind azokért, a miket e lépésük vonand maga után.

Határozottan kopogtatnak.

— Uraim! Önök nem ismernek engem! Én a végsőre vagyok elszánva. Önök rám törhetik az ajtót; de én úgy fogadom akkor önöket, mint betörőket. Én nem tartozom tudni, hogy önök kicsodák? Én védni fogom magamat, és drágán adom el az életemet. (Puskám az igaz hogy volt, de gyutacsot elfelejtettem venni.)

Megátalkodottan kopogtatnak.

— Uraim. Hallgassanak egy szóra. Hiszen

nem sokáig tart már. Az országgyűlésen alkalmasint többséget nyer a fölirat, akkor azután ő fölsége elhatározandja, hogy enged-e a nemzet jogos kívánalmainak, vagy pedig megfoszt az eddigiektől is. Akkor uraim, majd fog mindenki fizetni, a ki fizethet, vagy jó kedvvel, vagy szomoruan; de addig uraim, nem, semmit sem, egy fertálybankót sem.

De biz azért csak kopogtattak.

— Jól van uraim, legyen hát; nem azért, mintha elveimből egy hajszálnyit is engednék; nem is azért, mintha az erőszaktól megrettentem volna; de csupán azért, mert hallom, hogy oda künn nagy szél fuj; talán eső is esik, önök fáznak. És utoljára önök nem is okai az erőszakos rendszabálynak. Tehát csupa emberszeretetből, csupa honpolgári eszélyességéből, bebocsátom önöket; de felelőssé teszem a világ és a nemzet előtt önök miniszteriumát, és mind azokat, kik ez eljárásra segédkezeket nyujtottak.

Azzal kinyitottam az ajtót, s hát ki volt az, a ki kopogtatott, s a kinek én ezt a hosszú speechet tartottam? *K. M.*

Párbeszéd egy német fogorvos es egy magyar pórleány közt.

Pórleány (belépvén az orvos szobájába.) Dicsir-
tessék — —

Fogorvos. Mivel szolgálhatok?

P. Azt hallottam, hogy az úr fogakat tud csinálni, s az embernek szaajaaba rakni, ugy hogy senki se mondanoa, hogy nem igazi fog; pegyig nekem is hibaadzik. Maa haaromszor mehettem vóna férhez, ha az a kutya fog nem hibaadzanék, de a miatt a legények nem akarnak elvenni, (az orvos türelmetlenül gestikulál) mert azt mondjaak, hogy taatus vagyok. Ne sajnaaljon nekem is adni fogaiból, ne féljen, jómegfizetem az aaraat.

F. (egy skatulyát tele foggal oda nyujtván) Macht die a Langs und a Brats; — hány akar?

P. Egy szemét.

F. Ist das eine Impertinenz! a Mist sagt sie! — Az nem szemét, jó fok! (fog) Lehet vele rágni, meleg enni, hideg inni rá, mint nem ártani.

P. Oh, nem is mondom én hogy szemét, ha — egy szem kell csak!

F. A so, die will an Augenzahn — itt van szemfok.

P. (vizsgálja). Haat fog-e ez a fog?

F. Micsoda bolond beszélni, ha fok hát fok, nem lehet más; a szápfok is fok, szemfok is fok.

P. De maa a zaapfog nem fog, annyi bizonyos.

F. Mér nem?

P. Azért mert nincs neki éle, tetszik tudni!

F. Nincs élet neki? Egynek sincs van élet, mind meg van döglöve.

P. (elröhögi magát).

F. (a csorbát a leány szájában megpillantván). Ah, der fehlt a Schneidzahn. (Egy metsző fogat nyujt a leánynak.)

P. E he, e kő nékem; (mosolygva) aztán hogy egy ilyen döglött fog?

F. Egy forint.

P. Ejnye, dögljön meg kétszer, de draagaan adja a fogaaat; de egy forintért aztaan helyire is teszi?

F. Persze, az már bele megy.

P. De nagyon erősen ne izélje bele!

F. Nem kell félni csak ide leülni.

P. (elsikoltja magát). Jaj! Törje ki a tyuknyavalya, faaj aam!

F. Nem törik el, nem fa. No, meg van.

P. No, itt a pénz, maj meglatom, jó lesz-e; ha jó lesz és férhez megyek, hozok az urnak egy malacot.

KAKAS MÁRTON EMLÉKLAPJAIBÓL.

Az universális toaszt.

(Mondatott egy képviselőjelölt által valahol.)

„Uraim! Éljen a felséges uralkodó ház, éljenek az európai nagy hatalmasságok, — valamint éljen a derék külföldön levő emigratio; éljen ő szentsége a római pápa, de nem különben éljen a jeles Cavour miniszter! éljen az 1848-ki alkotmány, és éljen az october 20-diki diploma; hasonlóul a februar 25-ki patenssel egyetemben! Éljen a magyar felelős független miniszterium, és éljen az udvari kancellária és helytartó tanács: éljen az európai béke és azonközben éljen az elmés Garibaldi! Tudassuk ő felségével, hogy mi hazánkért vérünket is ki tudjuk ontani, de egyúttal kérjük meg, hogy azt tőlünk ne kívánja. Mert éljen a békével párosult vitézség, éljenek a kik elég bátorsággal bírnak bátorságukat nem mutatni. Éljenek azon dicső ősök, a kik már meghaltak, és azon késő unokák, a kik még nem születtek; éljen a szabad trafika és az alkotmányos bélyeg, éljen a censurával szelidített sajtószabadság; és éljen végtére az összes osztrák államba beolvadt, de azért mégis önálló, megháromkirályságtalanított megerdélytelenített, de azért még is épségben maradt, meg is hódított, ki is békített, dicső Magyarország. Még egyszer mondom, hogy éljen!

Arany mondatok.

Édes fiam, járj mindig a bölcsesség utain, de azon légy, hogy azokon is hintóban járj.

Ha akadsz két olyan emberre, a kikkel nem bírsz, veszítsd őket össze, s ha egymást bénává verték, akkor legyőzheted mind a kettőt.

Ha akadsz olyan bolondra, a ki szép szóra mindent ad, adj neki szép szót, s végy el tőle mindent, másnap ha összejössz vele, mondd neki, hogy soha sem láttad.

A juhász, ha birkát lop, botokat kap; a farkasnak pedig, ha ugyanazt cselekszi, azt mondják, hogy „ki pörölhet vele?”

Szerezz magadnak édes fiam sok hitelezőt, hogy hosszú életü légy a földön, mert azok imádkoznak majd legjobban a te életedért.

Sok adósság megöl, de *nagyon sok* halhatatlanná tesz.

= A tudós németek „Gründlichkeit“-jökhöz egy kis adomával szolgálhatunk: Egy német kereskedőseged alkalmazást kapván valamely magyarországi fűszerkereskedésben, mindig csodálkozva nézte, miszerint a paprika oly nagy mennyiségben egész ártatlanul van a törött borssal egy sorban; midőn végre nem állhatta meg e fölötti csodálkozását ily módon kifejezni: hogy

ő egy németországi városban tanulván ki, ott az ő kezelésére bízott a mérges árúk fölötti ügyelet, ezek közt ő egy fél verdung paprikát, négyszeres papirban, erősen bepecsételve, mint „starkes Gift“ átírva talált! Természetesen csodálta, hogy ezek a magyarok oly méregező emberek!

= Tirolban az országgyűlés a protestánsok kitiltása felől intézkedett, (oda menjetek civilizálni, ott van — mit?) a népség e fölötti jó kedvében „örömtüzeket“ rakott az erdőn; az erdő e fölötti örömben két helyen meggyuladt; a népség nem bírta eloltani, hanem ott volt egy *kálvinista* fiukból álló magyar ezred, az oltotta el az erdőéget. Kár volt ezeket is ki nem tiltani az országból.

= A temesvári finánczráth megtiltotta a tisztviselőinek a magyar ruha viselést, azt adván okul, miszerint nem tűrheti, hogy a császár által fizetett hivatalnokok az ő tulajdon pénzét a birodalom egységének felbontására használják. — Már most tehát tudjuk, hogy a *birodalom egysége* = a „**frakk**“ — *szegény frakk!*

= Milyeneket nem találnak ki az emberek? Most azt beszélnek, hogy a „*határozatisták*“ megszámlálván az ő embereiket, úgy találták, hogy nem kevesebb, mint 157 szavazattal rendelkeznek. Azután a „*főiratisták*“ számlálták meg népeiket s az jött ki, hogy ők is éppen 157-en vannak! Már most az *elnök* szavazatától függ, hogy hova düljön kérdés? Ha ő a főliratra szavaz, akkor ez éppen *egy szavazattal* fog győzni, ha pedig a határozatra adja a voksát, akkor a határozatisták közül kettő visszalép, hogy az *egy szó többséget* mégis a másik félnek hagyja. — Milyeneket talál ki a puklicum, ha nagyon sokáig ingerlik!

= Egy bécsi ember, a ki Magyarországon utazott, azt mondta hazájában, hogy nálunk igen különös tapasztalást tett, t. i. azt, hogy mi magyarok nagy elmén-czek vagyunk, mert a régi- és az osztrák értékű pénzt két német interjectióval szoktuk megjelelni, mivel a régi pénzről azt mondhatjuk, hogy: **oh!** az osztrák értékűről pedig azt, hogy: **ujj!**

= (*Hol van kend Ausztria?**) — Erre rosszul felelt Napoleon herczeg midőn ezen kérdést mgához intézte, mert egyszerűen s feltétlenül azt kellett volna neki felelnie, hogy: mindenütt!

*) wankend.

Az ujkori Danáidák — hordaja. I.

— Be nehéz lesz ezt a kutat kimeríteni!

Historiai adoma.

A lefolyt szomorú években a hazafias és polgári kötelességek teljesítésének nem egy rendkívüli példájával találkozánk, különösen kálvinista papjaink részéről.

F egy erélyes és megyéjében rettegett esperes különösen az ifjabb papi nemzedék haragját vonta magára. Egy izben épen gyűlést tartott. Az ifju lelkészek összeesküdtek ellene, mintegy öt év előtt lehetett s a gyűlésben boszujok egész dühével rohanták meg. Az esperes az összeesküvésről mit sem tudva, csak bámulva nézett s várta, hogy mi lesz mindebből.

Nem ugy a császári biztos — egész haraggal szólalt fel :

— Én önöket uraim rendre utasítom! Senki önök közül az esperes ur ellen egy szót se merjen többé szólni! Minő beszédek!

De már erre az esperes is elveszté türelmét.

— Én pedig — mondá — a biztos urat utasítom rendre. Nincs joga gyűlésünket háborgatni : Ön hallgató — s ehhez képest hallgasson. A tiszteletes uraknak pedig ezennel rendelem, hogy még jobban szidjanak. Nem engedem önöket alkotmányos joguk gyakorlásában háborgattatni.

De biz azok nem szidták többé, „ki fennt és lent oly erélylyel védelmezi őket s tartja fenn a rendet csak tiszteletünk tárgya lehet.“

= Kend huszár volt, ugy-e? kérdi a földesur a szegődő bérest.

— Igenis, instálloz tekintetes ur.

— Sándor huszároknál, nemde?

— Nem én, kérem alázatosan tekintetes ur, mert én az Alexander huszároknál szolgáltam.

Az ujkori Danáidák — hordaja. II.

- De még nehezebb lesz amazzt a hordót megtölteni.
- Én csak arra vagyok kíváncsi, hogy melyikünknek a kezébe szakad bele a korsónak a füle?

A felszabadult urbéres és a szolgabíró.

1861. april 24-kén.

Küküllővármegye egyik helységiben a falugyűlésin megmagyarázta a román szolgabíró a népnek a constitutió jóvoltát; de ezzel a nép még sem volt tökéletesen megelégedve; felszólal a gurá szátuluj, s bizodalom teljes a román szolgabíróba, kérdi tőle: Nem lesznek-e az uj rendszer hivatalnokai olyan zsarnokok mint az ezelőtiek? mert a szolgabíró ur el sem hiheti, hogy azok mennyit húztak, vontak, nyomorgattak ugy, hogy nyakig vagyunk belé. Anélkül, hogy a szolgabíró, a ki épen az ezelőtti rendszerben is hivatalt viselt, megfelelhetett volna, felszólal egy más felszabadult urbéres s inti a gurá szátulujt, de egész ártatlansággal, hogy mit magyarázgatja a szolgabírónak a régi rendszer embe-

reinek rosz cselekvényeit, hisz a szolgabíró ép olyan volt, ott hivataloskodott s jobban tudja ő, mint te.

— Egy vállalkozó egyén magyar ruha-raktárt állítand a csak rövid ideig itt tartózkodó idegenek számára. Már most helyén volna, ha valamely fodrász bajsusz-kölcsönző intézetet is állítana fel.

— *Biró.* Mind elhajtottátok a disznókat?
Vádlott. De egy kis személyválogatás volt köztük, hirtelenében csak az érdemeseket hajtottuk el.

Ama bizonyos csizmadia és felelése kérdései és feleletei.

E hétre való orákulumok.

A mit magadnak kívánsz, azt ne kívánsz másnak. (Ez a bécsieknek szól.) — Azon tanakodjunk, hogy mi jobb: a fejünket útni a falhoz, vagy a falat útni a fejünkhez.

— — (Mért szakítják félbe a debattázást a magyar országgyűlésen?) Hát tudod 220-an voltak felírva szónokolni, de mikor már 60-an szóltak, akkor azt látták, hogy nemhogy ki volna *merítve* a tárgy, hanem hova tovább mindig *szaporodik*. Mi lesz ebből, ha ez így megy?

— — A katonai főparancsnokság tiltakozik ama rágalom ellen, mintha a sarczot behajtó katonák sarkantyútól fekünnének a selyem pamlagokra, miután a gyalogoknak nincs is sarkantyújuk. No már így engedelmet kérünk: Csak a sarkantyú volt a panasz; a többi nem tesz semmit. Egyébiránt szigorú vizsgálat rendeltetett el, nem — nem a kihágástevő katonák, hanem a rossz érzelmű panaszkodók ellen.

— — Gavalléros gyerekek ezek a német ujságírók! miután a magyar képviselőket mindennemű ráfogásokkal beköpködték, akkor nekiállnak s a legszentebb családi viszonyaikban kezdik őket gyalázní egyiknek *megholt apját* vetik szemre, másiknak *holt kedvesét* rágalmaznak, harmadiknak leggyöngédebb viszonyait hurezolják hahotázva a sárban végig. Igazi augsburgi *canaille!*

— — (A principalist meg a bécsi journalisták kapkodják ugyancsak.) Persze; a molnár is akkor haragudott meg a keresztfán, mikor azt mondták neki, hogy „lisztlopó.“

— — Valami gonosz jöttét érzem már megint! (Honnan?) Báró Vay már ismét jószágaira utazott; azt olyankor szokta tenni, mikor a miniszteri Speiszedlin valami olyan leves áll, a miből nem akar enni. Ilyenkor *otthon ebédel* s nekünk hagyja a *tábledőt.*

— — Két lap polemizik: a Trombita meg az Ördög naplója. Különös, hogy a Trombita még az ördögöt is kihozta a flegmájából, pedig ez még nem is az

itéletnap trombitája, hanem csak a *napi itélet* trombitája.

Miket várnak a mostani országgyűléstől?

1. Hogy az *erőszakos adóexecutiót* meg fogja szüntetni.
2. Hogy a *concordatumot* eltörli.
3. Hogy minden embernek *hivatalt* ad, a kinek még nincs.
4. Hogy *pénzt* fog csinálni sokat.
5. Hogy a *financzot, zsandárt* eltörli a világról.
6. Hogy *dohányt* ültetni enged szabadon.
7. Hogy *spiritust* főzet.
8. Hogy *törvényt* hoz.
9. Hogy *statusadósságot* egyenlít.
10. Hogy *koronáz.*
11. Hogy *alkotmányoz.*
12. Hogy 200 ezer *bakancsot* varrat.
13. Hogy a ki még nőtlen képviselő, az Pesten mind *megházasodik.*

14. A ki pedig nős, a *feleségét is* felhossa Pestre
15. Hogy a *bordézmát* rendbehozza.
16. Hogy a *zsidókat* emancipálja.
17. Hogy *hitelbankokat* állít fel.
18. Hogy a *lapbélyeget* megszünteti.
19. Hogy *nemzetőröket* állít.
20. Hogy a *magyar bankokat* beváltatja.
21. Hogy a *bányákat* felvirágoztatja.
22. Hogy az *erdőket* kibányászsza.
23. Hogy a *folyókat* szabályozza.
24. Hogy az *árva-pénzeket* előkeríti.
25. Hogy a *Rájaráthot* beschikkolja.
26. Hogy *magyar miniszteriumot* vív ki.
27. Hogy a szerbek birtokát *egy tagban* kihatítja.
28. Hogy a románoknak *kapitányt* ad.
29. Hogy a *szászok* privilegiumait helyreállítja.
30. Hogy sokáig fogja itt Pesten a *drága szállást* fizetni.

31. Hogy *mindent* ki fog vívni.
32. Hogy *kevéssel is* meg fog elégedni.
33. Hogy praenumerál a *saját actáinak* 100 első ivére.
34. Hogy e *100 ívet* csakugyan meg is fogja tölteni.
35. Hogy a *só árát* lejobb szállítja.
36. Hogy a Józsefvárost *kikövezteti.*
37. Hogy a *nemzeti színházban* mindenkinek fölemeli a gázsiját.
38. Hogy az elhunyt nagyoknak *szobrokat* emeltet.
39. Hogy az *emigransokat* hazahozza.
40. Hogy *országházat* épített.

Vannak, a kik ezt mind hiszik és várják.